

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση των άρθρων 3 και 24 του ιταλικού Συντάγματος, από κατάχρηση εξουσίας, από υπέρβαση εξουσίας λόγω εσφαλμένων εικασιών, από παράλειψη διεξαγωγής έρευνας, από σφάλμα όσον αφορά τα πραγματικά περιστατικά, καθώς και από παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 81 του δημοσιονομικού κανονισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
 - Συναφώς, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι ο συμψηφισμός εφαρμόστηκε κατά παράβαση των ευρωπαϊκών προτύπων περι βεβαιότητας, ρευστότητας και απαιτητού. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα αμφισβητεί το φερόμενο χρέος, όπως προκύπτει από την αλληλογραφία που επισυνάπτεται στον φάκελο. Η απόφαση της Επιτροπής είναι μονομερής και, για τον λόγο αυτόν, παραβιάζει την αρχή της ισότητας.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παραβίαση και εσφαλμένη εφαρμογή της αρχής της αποτελεσματικότητας της έννομης τάξης της Ένωσης, από παραβίαση και εσφαλμένη εφαρμογή της αρχής της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης και από υπέρβαση εξουσίας λόγω παράλειψης διεξαγωγής έρευνας.
 - Συναφώς, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι τα ποσά που χορηγήθηκαν για το ερευνητικό σχέδιο του Dipartimento di Ingegneria dell'Innovazione προορίζονταν αποκλειστικά για τη άσκηση της ερευνητικής δραστηριότητας για την οποία δόθηκαν και δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο συμψηφισμού με απαιτήσεις από άλλες δραστηριότητες που δεν έχουν σχέση με την εκτέλεση του συγκεκριμένου ερευνητικού σχεδίου, διότι διαφορετικά παραβιάζεται η αρχή της αποτελεσματικότητας. Οι επίδικες πράξεις συνιστούν επίσης παραβίαση της αρχής της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης, δεδομένου ότι η Επιτροπή, προβαίνοντας σε συμψηφισμό, δεν χρησιμοποίησε τα χορηγηθέντα ποσά σύμφωνα με τον προορισμό τους.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παραβίαση και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 296 ΣΛΕΕ.
 - Συναφώς, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η επίδικη πράξη δεν συμμορφώνεται με την υποχρέωση αιτιολογίας που προβλέπεται στην προαναφερθείσα διάταξη, εφόσον δεν αναφέρει ούτε τις πηγές ούτε τους λόγους ούτε τις νόμιμες προϋποθέσεις της απόφασης περί συμψηφισμού των ποσών που πρόκειται να εισπράξει το Dipartimento di Ingegneria dell'Innovazione με τα ποσά που ζητεί το Dipartimento di Scienze giuridiche.

**Αναίρεση που άσκησε στις 14 Ιουλίου 2015 το Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων (ECDC)
κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 29 Απριλίου 2015 στις
συνεκδικασθείσες υποθέσεις F-159/12 και F-161/12, CJ κατά ECDC**

(Υπόθεση T-395/15 P)

(2015/C 311/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων (ECDC) (εκπρόσωποι: J. Mannheim και A. Daume, καθώς και οι D. Waelbroeck και A. Duron, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: CJ (Άγιος Στέφανος, Ελλάδα)

Αιτήματα

Το ανααιρεσίων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναρρέσει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 29/04/2015 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις F-159/12 και F-161/12 κατά το πληττόμενο με την αίτηση αναρέσεως μέρος·
- να καταδικάσει τον αντίδικο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναιρέσεως το αναιρεσείον προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης υπέπεσε σε πλάνη όσον αφορά το περιεχόμενο του δικαιώματος ακροάσεως.

— Το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης δέχθηκε, χωρίς να στηρίζεται σε νομολογία ή να παραθέσει ειδική αιτιολογία, ευρεία ερμηνεία του περιεχομένου του δικαιώματος ακροάσεως, κατά την οποία αυτό ισχύει όχι μόνο για τα προσαπτόμενα σε ορισμένο πρόσωπο πραγματικά περιστατικά, αλλά και για τις συνέπειες που αποδίδονται στη συμπεριφορά του προσώπου αυτού. Εξάλλου, η κρίση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης ως προς το περιεχόμενο του δικαιώματος ακροάσεως έρχεται σε αντίφαση με τις διαπιστώσεις στις οποίες το ίδιο προέβη στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση.

2. Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως προβάλλεται ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ως προς την κρίση του επί του ζητήματος αν ελλείπει της φερόμενης αυτής παρατυπίας, η διαδικασία θα μπορούσε να έχει διαφορετικό αποτέλεσμα.

— Δεδομένου ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης δέχθηκε ότι η σχέση εμπιστοσύνης μεταξύ του αντιδίκου και του αναιρεσειόντος είχε διαρραγεί ανεπανόρθωτα, η απουσία της φερόμενης παρατυπίας δεν θα είχε οδηγήσει σε άλλο αποτέλεσμα.

Προσφυγή της 20ής Ιουλίου 2015 — Morgan & Morgan κατά ΓΕΕΑ — Grupo Morgan & Morgan (Morgan & Morgan)

(Υπόθεση T-399/15)

(2015/C 311/61)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Morgan & Morgan International Insurance Brokers S.r.l. (Conegliano, Ιταλία) (εκπρόσωποι: F. Gatti και F. Caricato, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Grupo Morgan & Morgan (Ciudad de Panamá, Παναμάς)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Κοινοτικό εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «Morgan & Morgan» — Υπ' αριθ. 11 596 087 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του ΓΕΕΑ: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 7ης Μαΐου 2015 στην υπόθεση R 1657/2014-1